

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 1Svk/22/2022
Identifikačné číslo spisu: 8019200223
Dátum vydania rozhodnutia: 31. mája 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Fečík
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:8019200223.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Fečíka (sudca spravodajca) a členiek senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M, v právnej veci navrhovateľky: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598 proti odporcovi: Okresný úrad Bardejov, katastrálny odbor, so sídlom Bardejov, Dlhý rad 16, za účasti účastníka konania: P. J., nar. X.X.XXXX, trvale bytom XXX XX K., K. č. XXX, o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu Okresného úradu Bardejov, katastrálneho odboru č. OU-BJ-KO2/V-750/2015/ks z 10.5.2016, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 5S/41/2019-37 z 29.4.2021, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 5S/41/2019-37 z 29.4.2021 p o t v r d z u j e.

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

I.
Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom č.k. 5S/41/2019-37 z 29.4.2021 potvrdil rozhodnutie odporcu č. OU-BJ-KO2/V-750/2015/ks z 10.5.2016 a účastníkom konania nepriznal náhradu trov konania. Odporca predmetným rozhodnutím podľa § 31 ods. 3 zákona č. 162/1992 Z.z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) zamietol vklad záložného práva, ktorý bol podaný dňa 9.4.2015 a zaevidovaný pod č.k. V 750/2015, ktorého prílohou bola Zmluva o zriadení záložného práva č. 055/2015-ŠTE uzatvorená medzi účastníkmi POHOTOVOSTĚ s.r.o., Pribinova 25, Bratislava (ako záložný veriteľ) a

P. J., v zastúpení DSS Nestor o.z., Stred 449, 027 05 Zázrivá, predtým ProHelp - združenie občianskoprávnej pomoci, Povraznícka 18, Bratislava (ako záložca).

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že podľa jeho názoru orgán katastra postupoval správne, keď zamietol návrh na vklad predmetnej záložnej zmluvy z dôvodu, že dohoda o splnomocnení je vopred pripraveným formulárom s vopred určeným zástupcom, pričom splnomocniteľ nemohol ovplyvniť tohto zástupcu. Tento postup navrhovateľa bol v zrejmom rozpore s § 39 a § 37 Občianskeho zákonníka. Splnomocnenca nevyberal slobodne dlžník, ale poskytovateľ úveru. Dohoda a splnomocnení nebola teda prejavom slobodnej vôle dlžníka - splnomocniteľa a je preto neplatná a to aj pre rozpor záujmov dlžníka a zástupcu podľa § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Záložnú zmluvu tak uzatvoril splnomocnenec, ktorý vzhľadom na vyslovenie neplatnosti splnomocnenia, na takýto úkon nebol oprávnený.

3. Krajský súd zároveň poukázal aj na § 5a ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého je právny úkon, ktorým spotrebiteľ splnomocňuje tretiu osobu na uzavretie dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy v mene spotrebiteľa, neplatný. Podľa krajského súdu preto nepochybil odporca, ktorý v rozhodnutí o zamietnutí vkladu skonštatoval neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva aj z dôvodu, že táto bola podpísaná treťou osobou na základe plnomocenstva a nie vlastníkom nehnuteľnosti.

4. Záverom krajský súd poukázal aj na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v ekvivalentných veciach prezentovanú napr. v rozhodnutiach sp.zn. 1Sžr/150/2012 z 11.6.2013 alebo 6Sžr/2/2020 z 20.1.2021.

II.

Odvolaie, vyjadrenia

5. Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka včas dňa 18.5.2021 odvolanie. Navrhovateľka mala za to, že krajský súd postupoval v konaní nesprávne, nakoľko nedostatočne zistil skutkový stav veci a následne vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. V odvolaní uviedla, že sloboda a vážnosť sú základné náležitosti vôle. Sloboda vychádza z podmienok prejavu vôle konajúceho subjektu. Ak tieto podmienky nepôsobia rušivo, násilne na mechanizmus vzniku vôle, neobmedzujú konajúceho vo výbere primeraných možností na prejavenie vôle, možno podľa jej názoru konštatovať, že vôľa je slobodná. Navrhovateľka sa preto domnieva, že v predmetnej veci v žiadnom prípade nemožno hovoriť o nedostatku slobody a vážnosti prejavu vôle splnomocniteľa pri podpise dohody o splnomocnení.

7. Podľa navrhovateľky dohoda o splnomocnení bola uzavretá riadne, v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka o zastúpení a spĺňa náležitosti platného právneho úkonu, ktorými sú slobodná vôľa, vážnosť, určitosť a zrozumiteľnosť. Namietanie predtlaču v dohode o splnomocnení podľa navrhovateľky argumentačne absolútne neobstojí. Uvedenie splnomocnenca je nevyhnutné z hľadiska identifikácie strany dohody o splnomocnení a uvedenie záložného veriteľa je nevyhnutné z hľadiska určitosti predmetu udeleného splnomocnenia. Pochybnosť o objektivite zastupovania zo strany splnomocnenca nebola s odkazom na § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka dostatočná, pretože nebol preukázaný reálny rozpor medzi záujmami zástupcu a zastúpeného.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhovateľka Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhla, aby v súlade s § 250ja OSP zmenil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. č.k. 5S/41/2019-37 z 29.4.2021 tak, že zruší rozhodnutie Okresného úradu Bardejov, katastrálneho odboru č. OU-BJ-KO2/V-750/2015/ks z 10.5.2016 a vec mu vráti na ďalšie konanie. Súčasne zaviazá odporcu k náhrade trov konania.

9. Odporca vo svojom vyjadrení k odvolaniu v krátkosti navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť. Účastník konania P. sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

III.

Konanie na odvolacom súde

10. Dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve. Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

11. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky začal vykonávať svoju činnosť od 1.8.2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Výkon súdnictva prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky od 1.8.2021 vo všetkých veciach, v ktorých je od 1.8.2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola listom krajského súdu z 21.9.2021 predložená Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky až 12.4.2022 a bola jej pridelená sp.zn. 1Svk/22/2022.

12. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, § 246c ods. 1 prvá veta OSP, § 492 ods. 1 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné. Rozhodol rozsudkom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 prvá veta v spojení s § 250l ods. 2 OSP a § 214 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP). Deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP).

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

13. Vkladové konanie predstavuje rozhodovací procesný postup, v ktorom orgán katastra posudzuje komplexne skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu, resp. na rozhodovanie o návrhu na vklad. V tomto konaní orgán katastra skúma, či sú splnené procesné, ako aj hmotnoprávne podmienky na povolenie vkladu do katastra nehnuteľností, t.j. či sú splnené procesné, ako aj hmotnoprávne podmienky na vykonanie zápisu vzniku, zmeny alebo zániku vecného práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností, ktoré sa do katastra nehnuteľností zapisuje formou vkladu. Výsledkom tohto rozhodovacieho procesného postupu je rozhodnutie orgánu katastra o povolení vkladu, o zastavení konania alebo o zamietnutí vkladu (pozri Fečík, M., Jakubáč, R. Katastrálny zákon. Komentár 1.vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2021, s. 393).

14. Rozsah prieskumu v rámci vkladového konania je vymedzený v § 31 ods. 1 a 2 katastrálneho zákona v závislosti od toho, či vkladová zmluva bola alebo nebola vyhotovená vo forme notárskej zápisnice alebo autorizovaná advokátom. Pokiaľ vkladová zmluva nie je vyhotovená vo forme notárskej zápisnice alebo autorizovaná advokátom, preskúmava ju orgán katastra v intenciách daných § 31 ods. 1 katastrálneho zákona.

15. Súčasťou tohto prieskumu je aj skúmanie, či vkladová zmluva neodporuje zákonu. Pokiaľ pritom vkladovú zmluvu uzatvoril za niektorú zmluvnú stranu splnomocnenec na základe dohody o splnomocnení, je orgán katastra oprávnený a povinný podrobiť totožnému prieskumu aj túto dohodu. V zásade totiž platí, že len na základe platného splnomocnenia možno uzatvoriť platnú vkladovú zmluvu.

16. Odvolací súd mal z obsahu pripojeného administratívneho (vkladového) spisu preukázané, že orgánu katastra bol podaný návrh na vklad záložného práva do katastra nehnuteľností, ktorý bol podpísaný záložným veriteľom ako navrhovateľom. Prílohu k návrhu na vklad tvorila pripojená zmluva o zriadení záložného práva č. 055/2015-ŠTE z 13.2.2015, ktorá bola uzatvorená medzi záložným veriteľom POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a P. J. ako záložcom zastúpeným na základe dohody o splnomocnení: DSS Nestor o.z., Stred 449, 027 05 Zázrivá (predtým ProHelp - združenie občianskoprávnej pomoci, so sídlom Povraznícka 18, P.O.BOX 261, 811 05 Bratislava) v zastúpení Petrom Mamojkom, predsedom združenia. Predmetom záložnej zmluvy bolo zriadenie záložného práva ku spoluvlastníckemu podielu 1/8 na rodinnom dome súpisné číslo XXX postavenom na pozemku parc.č. XXX/X v katastrálnom území F., obec F. zapísanom na liste vlastníctva č. XXX. Danou zmluvou sa zabezpečovali pohľadávky záložného veriteľa voči záložcovi vzniknuté na základe zmluvy o úvere č. 800503565 z 29.4.2014 uzavretej medzi záložným veriteľom POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a P. J. ako dlžníkom a záložcom.

17. V administratívnom spise bola doložená aj dohoda o splnomocnení uzavretá medzi splnomocniteľom P. J. a splnomocnencom ProHelp združenie občianskoprávnej pomoci, zastúpeným X., predsedom občianskeho združenia ProHelp, z ktorej vyplývalo, že táto dohoda bola vyhotovená vo forme predtlača (formulára), kde splnomocnenec v rámci predtlača bol už dopredu vpísaný. Z dohody o splnomocnení mal odvolací súd za preukázané, že táto bola uzatvorená v spojitosti so zmluvou o úvere č. 800503565.

18. Krajský súd dospel v napadnutom rozsudku k záveru, že dohoda o splnomocnení nebola riadne uzatvorená pre rozpor s § 37 Občianskeho zákonníka, pretože absentovala možnosť slobodného výberu splnomocnenca. S týmto názorom sa odvolací súd plne stotožňuje. Dohoda o splnomocnení bola totiž napísaná vo forme predtlača (formulára), v ktorej bol už splnomocnenec dopredu vpísaný a dlžník (záložca) nemohol ovplyvniť obsah takejto dohody, v dôsledku čoho mu bola odňatá možnosť slobodne si zvoliť zástupcu, ktorý by hájil jeho záujmy. Keďže teda nebola dohoda o splnomocnení zo strany splnomocniteľa uzatvorená slobodne, predstavuje absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka z dôvodu porušenia zákona a to § 37 Občianskeho zákonníka.

19. Nad rámec odôvodnenia, obsiahnutého v rozhodnutí odporcu o zamietnutí vkladu a v rozsudku krajského súdu, potrebuje odvolací súd za potrebné bližšie poukázať aj na rozmer ochrany spotrebiteľa týkajúci sa danej veci.

20. Súdny dvor Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor EÚ“) zaraďuje právne vzťahy, vyplývajúce z úverových zmlúv, uzavretých nebankovými spoločnosťami, pod režim smernice 93/13/EHS. V súvislosti s uvedenou smernicou a jej aplikáciou na oblasť krátkodobých finančných obchodov riešil už viacero predbežných otázok (napr. vo veci C-76/10 POHOTOVOSTĚ s.r.o. v. Iveta Korčková zo dňa 16.11.2010, vo veci C-453/10 Jana Pereničová, Vladislav Perenič v. S.O.S. financ, spol. s r.o. zo dňa 15.3.2012).

21. V prejednávanej veci bolo nepochybné, že existencia dohody o splnomocnení a následne aj zmluvy o zriadení záložného práva bola vyvolaná finančnými aktivitami navrhovateľky (konkrétne potrebou zabezpečenia zmluvy o úvere) a ich vzťah k zmluve o úvere bolo možné označiť ako subsidiárny a akcesorický. Dohodu o splnomocnení preto v prejednávanej veci bolo potrebné subsumovať pod režim ochrany spotrebiteľa. Pokiaľ by totiž nedošlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere ako spotrebiteľskej zmluvy, nedošlo by ani k uzatvoreniu dohody o splnomocnení.

22. Ochrana spotrebiteľa v rámci Európskej únie vychádza z koncepcie zachovania zásady rovnosti v súkromnoprávných vzťahoch medzi spotrebiteľom a subjektom konajúcim v rámci svojej podnikateľskej alebo profesijnej činnosti, pričom u spotrebiteľa sa očakáva menej skúseností a vedomostí a nižšia miera informovanosti o situácii na trhu, čo môže zvädzať podnikateľské subjekty k rôznym nekalým praktikám, pred ktorými je potrebné spotrebiteľa ochrániť. Preto sa stala ochrana spotrebiteľa jednou z politík vnútorného trhu Európskej únie a čl. 38 Charty základných práv Európskej únie zaradil ochranu spotrebiteľa k základným ľudským právam.

23. Systém ochrany spotrebiteľa zavedený Smernicou 93/13/EHS vychádza z myšlienky, že „spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah“ (rozsudok vo veci C-168/05 Mostaza Claro zo dňa 26.10.2006, bod 25)

24. Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice 93/13/EHS sa považuje za nekalú zmluvnú podmienku, ktorá nebola individuálne dohodnutá, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

25. Samotná nekalá povaha sa posudzuje v zmysle čl. 4 ods. 1 Smernice 93/13/EHS - bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

26. Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

27. Smernica 93/13/EHS však predstavuje iba minimálny štandard ochrany spotrebiteľských práv, pričom členské štáty môžu prijať vo vnútroštátnej právnej úprave prísnejšie pravidlá ochrany (samozrejme za predpokladu, že budú v súlade s úniijným právom).

28. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka nesmú spotrebiteľské zmluvy obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané, pričom za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

29. V § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka sú príkladmo uvedené ustanovenia, ktoré sa považujú za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve.

30. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka sú neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách neplatné.

31. Súdny dvor EÚ vyžaduje od vnútroštátnych súdov členských štátov, aby prihliadali na nekalý charakter zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách ex offio (z úradnej povinnosti) s cieľom vyrovnať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom. V spojených veciach C-240/98 až C-244/98 Océano Grupo Editorial a Salvat Editores SA v. Rocío Murciano Quintero a Salvat Editores SA v. José M. Sánchez Alcón Prades a ďalší zo dňa 27.06.2000 Súdny dvor EÚ v bode 26 uviedol, že „článok 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS nemožno dosiahnuť, pokiaľ by sami spotrebiteľia boli povinní namietat' proti nekalému charakteru zmluvnej podmienky, a že účinnú ochranu spotrebiteľa možno zaručiť, len ak je vnútroštátnemu súdu priznaná možnosť posúdiť ex offio takúto podmienku“ a „táto možnosť priznaná súdu bola posúdená ako nevyhnutná pre to, aby bola pre spotrebiteľa zabezpečená účinná ochrana, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo toho, že tento spotrebiteľ o svojich právach nevie, alebo má ťažkosti s ich uplatnením“.

32. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa na predmetnú dohodu o splnomocnení nevzťahovala ani výnimka, majúca základ v individuálne dojednaných zmluvných podmienkach, keďže túto dohodu ponúkla navrhovateľka pri uzatváraní úverovej zmluvy P. J. bez toho, aby tento mal možnosť výberu iného splnomocnenca. K výberu splnomocnenca nedošlo z vôle splnomocniteľa (dlžníka), ale naopak iba z vôle záložného veriteľa. Uvedenému nasvedčuje aj to, že odvolací súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti zistil, že navrhovateľka opakovane pri uzatváraní zmlúv o úvere dáva klientom podpisovať takéto dohody o bezplatnom zastupovaní, pričom v predtlačí dohody figuruje vopred určený splnomocnenec, čo vyvracia možnosť, že by sa jednalo o individuálne dojednané zmluvné ustanovenia.

33. Nemožno opomenúť tiež obsahové rozvrhnutie dohody o splnomocnení, ktoré nevyučovalo možnosť následného dopisovania ďalších nehnuteľností, než ktoré tam boli uvedené pri podpise dohody.

34. Vzhľadom na vyššie uvedenú nemožnosť slobodnej voľby splnomocnenca, považoval odvolací súd dohodu o splnomocnení ako celok za neprijateľnú (nekalú) podmienku, a teda za absolútne neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. To znamená, že splnomocnenec nemohol následne v mene splnomocniteľa platne uzavrieť záložnú zmluvu.

35. Zároveň je nepochybné, že hlavným účelom uzatvorenia dohody o splnomocnení bolo vytvoriť v prejednávanej veci podmienky pre uplatnenie riadneho zastupovania splnomocniteľa určeným splnomocnencom na základe udeleného splnomocnenia. Podľa § 22 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka je zástupcom ten, kto je oprávnený konať za iného v jeho mene a zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému. Zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny úkon, o ktorý ide, ani ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného. V zmysle uvedených ustanovení sa tak zastupovanie môže označiť za riadne iba vtedy, ak nedochádza ku kolízii medzi úkonmi splnomocnenca a záujmami splnomocniteľa, resp. ak nedochádza k ujme na právach splnomocniteľa. Nepochybným základom existencie takéhoto rozporu je pre odvolací súd skutočnosť, že hoci malo združenie ProHelp napĺňať a hájiť záujmy splnomocniteľa (bod 1 dohody o splnomocnení), tak obsahom splnomocnenia bola realizácia zabezpečenia záväzku dlžníka z úverového vzťahu voči spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., to znamená také konanie, ktoré nie je vždy v záujme splnomocniteľa (úverového dlžníka) ale naopak, je v prospech navrhovateľa. Práve s odkazom na nemožnosť slobodného výberu splnomocnenca a zásah do ochrany spotrebiteľa dospel aj odvolací súd k záveru, že rozpor medzi záujmami zastúpeného a zástupcu bol v danom prípade nielen možný, ale i preukázaný.

36. Orgán katastra preto postupoval lege artis, ak skúmal platnosť splnomocnenia a po zistení jeho neplatnosti skonštatoval následnú neplatnosť záložnej zmluvy, na základe čoho v súlade s § 31 ods. 3 katastrálneho zákona rozhodol o zamietnutí vkladu, pričom krajský súd stotožniac sa so závermi orgánu katastra správne jeho rozhodnutie potvrdil.

37. Z uvedených dôvodov Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 492 ods. 1 SSP v spojení s ust. § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a s ust. § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil. Zohľadnil pri tom tiež doterajšiu konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp.zn. 8Sžo/30/2007, 1Sžr/178/2011, 10Sžr/159/2011, R79/2014, 6Sžr/2/2020 atď.)

38. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP, podľa ktorého neúspešnej navrhovateľke právo na úplnú náhradu trov tohto konania nevzniklo, na základe čoho účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

39. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.